

full DOMINICAL

ANEU MAR ENDINS

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Bisbe de Terrassa

A la riba del Jordà

Pelegrinatge diocesà a Terra Santa (2016)

Betània de Transjordània és el lloc bíblic més important de l'actual Regne de Jordània. Es troba a nou kilòmetres al nord de la Mar Morta, en la riba est del riu Jordà. Allà es va establir Joan Baptista i Jesús hi va ser batejat.

El Senyor també va pregar allà i reuní els seus primers deixebles. Aquest indret ha estat visitat per sant Joan Pau II, per Benet XVI i també pel papa Francesc en els seus respectius pelegrinatges a Terra Santa. De la mateixa manera, en els nostres pelegrinatges diocesans a Terra Santa hem tingut l'ocasió d'acostar-nos a aquest lloc sant per a renovar la nostra consagració baptismal. Recordo l'emoció dels pelegrins en la Litúrgia de la Paraula i, especialment, quan repetíem el gest de vessar aigua sobre els

seus caps al mateix riu Jordà, en el lloc aproximat on Jesús va rebre el baptisme de conversió de les mans de Joan.

La figura i el missatge de Joan Baptista deuen causar un impacte extraordinari en el poble d'Israel en aquell moment de tanta expectació. Per això hi acudia molta gent de Judea i de Jerusalem, per a confessar els seus pecats i rebre el baptisme de Joan. El relat de sant Marc ens presenta Jesús, que arriba des de Natzaret de Galilea. D'aquesta manera acaba la seva etapa de vida oculta i s'inaugura la seva missió a Israel. A través d'aquest gest es fa solidari dels pecadors encara que ell de fet no necessita cap purificació. Quan surt de l'aigua el cel s'esquinça i l'Esperit baixa i ressona des del cel la veu del Pare celestial que el pro-

clama com el seu fill predilecte i testimonia públicament la seva missió salvífica universal. A partir d'aquest moment Jesús comença la seva vida pública.

L'expressió «el cel s'esquinça» és una imatge simbòlica, una manera bíblica de dir que Déu entra en comunicació amb l'home, que el cel i la terra s'uneixen; és un signe d'intercomunicació amb Déu que es realitza en Crist perquè en la seva persona s'estableix la comunicació definitiva entre Déu i l'ésser humà. El baptisme que Jesús institueix, en l'aigua i en l'Esperit Sant, significa un nou naixement, una nova vida. Pel Baptisme som alliberats del pecat i constituïts com a fills de Déu, membres de Crist, incorporats a l'Església i participants de la seva missió. La vida cristiana comença en el sagrament del Baptisme. El cristià rep en el Baptisme una vocació a la santedat i a la missió, una crida a viure plenament la seva condició de fill de Déu i a ser testimoni de Jesucrist en el món. Per això, celebrar avui la festa del Baptisme del Senyor ens porta a ser molt conscients del seu sacrifici redemptor pel qual hem estat salvats així com del nostre compromís de conversió i de testimoni, que hem de renovar i proclamar.

La santedat és el ple desenvolupament de la nostra realitat de fills de Déu. És gràcia de Déu, un do seu, vida nova que ens ofereix contínuament per a poder arribar a aquesta meta. La resposta per part nostra ha de ser de confiança, de desig, de col·laboració, de correspondència generosa des de la nostra llibertat. La missió evangelitzadora ha de propiciar una renovació profunda, una autèntica transformació de cada persona i de tota la humanitat, perquè Crist ha vingut per a fer noves totes les coses.

Tant de bo el nostre testimoni arribi a «esquinçar», a vèncer les dificultats i prejudicis, i bo i transmetent l'alegria i la bellesa de la vida cristiana, ajudi els altres a trobar-se amb Déu. Aquest és el meu desig en la festa del Baptisme del Senyor.

ENTREVISTA

L'alegria més gran del món

JORDINA FABRÉS

La Jordina i en Venancio feia set anys que desitjaven l'arribada d'un fill. Tot i que de vegades perdien l'esperança, la confiança en Déu mai no la van perdre. I, finalment, Déu els va fer el regal de poder conèixer la naprotecnologia. Gràcies a ella van trobar la causa de la infertilitat... i va arribar en Marc, que ja té un any. La Jordina Fabrès i en Venancio Carrión, pares d'en Marc, pertanyen al moviment de Schoenstatt. Ambdós són Màster en Pastoral Familiar per l'Institut Joan Pau II.

Com vàreu viure un embaràs tan desitjat?

Ho vam viure amb un agraïment molt gran a Déu; mai no havíem perdut del tot l'esperança. Déu sempre ens ha escoltat, però els temps de Déu no són els nostres. El nostre agraïment a Déu no té límit. Nosaltres sempre diem que la fecunditat més gran no és tenir el nostre fill Marc, sinó poder donar a conèixer la naprotecnologia.

En què consisteix aquest mètode?

La naprotecnologia és una ciència mèdica que ajuda a trobar les causes de la infertilitat. Treballa amb el model Creighton, un mètode natural que estudia el cicle fèrtil de la dona. La naprotecnologia estudia el matrimoni, tant el marit com la muller. No et promet fills; es compromet a trobar les causes de la infertilitat en el matrimoni. I, si Déu vol, els fills vindran.

Per què és un mètode acceptat per l'Església?

La naprotecnologia neix de l'Institut Pau VI, als EUA. S'anomena *d'ecologia humana*, perquè no danya l'amor matrimonial, sinó que l'enforteix. Totes les proves es fan dins de la relació matrimonial. El Model Creighton ajuda al diàleg entre el matrimoni, i el matrimoni creix en el seu amor, vinguin els fills o no. Es fa un estudi a l'home i a la dona per trobar les causes de la infertilitat i reparar-les.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

Els meus pares ho creuen!

Exèquies en un tanatori. El difunt, un pare de família d'una mica més de cinquant anys, deixa esposa i filles. La família està molt afectada, envoltada de familiars i amics, també companys d'estudis de les filles. Una d'elles, envaïda pel dolor i el sentiment d'absència, s'adreça a en Jep, un company de curs —són a segon d'estudis universitaris—, i li pregunta: «Tu creus que hi ha quelcom després de la mort? Jo fa temps que considero que no, però avui estic en un mar de dubtes i no paro de pensar-hi». Seguiren uns segons de silenci dens i el noi interpel·lat respongué: «Els meus pares són creients, em van apropar a Jesús, m'ensenyaren a pregar, m'introduïren en la vida de la comunitat cristiana, l'àmbit familiar m'inicià i em va fer créixer en la fe. Ara tinc molts dubtes, me n'he allunyat una mica i he de respondre a la teva pregunta, que no n'estic segur, però el que puc afirmar és que... els meus pares ho creuen! Això em fa pensar». «Que els vostres cors s'asserenin. Creieu en Déu, creieu també en mi. I allà on jo vaig, ja sabeu quin camí hi porta. Tomàs li preguntà: Senyor, si ni tan sols sabem on vas, com podem saber quin camí hi porta. Jesús li respon: Jo sóc el camí, la veritat i la

vida. Ningú no arriba al Pare si no és per mi» (Jn 14,1.4-6).

La sorpresa de la mort d'una persona estimada ens envaeix amb sentiments de desconcert i grans interrogants, a qualsevol edat. El moment i les circumstàncies ens fan entrar en el nostre silenci interior i se susciten les preguntes de sempre: Quin és el sentit de la vida? Per què la mort? Fins quan? I després, què? És bo i humanitzador que, qüestionats, ens aturem i reflexionem, i que en el silenci ens retrobem nosaltres mateixos, retrobem els altres i retrobem Déu, si ens és donat. Des del convenciment o el dubte, des de la fe, sigui quin sigui el nostre nivell, convé girar els ulls vers Jesús, tornar a Jesús i a allò que és fonamental en els seus ensenyaments: l'amor. D'això és del que ens examinaren el darrer dia. Els joves del relat hi són en camí. Són en via de tornar als ensenyaments de Jesús, a refer el camí que en Jep va iniciar amb els pares.

«Germans, no volem que ignoreu què serà dels qui han mort, perquè no us entristiu [...]. Tal com creiem que Jesús morí i ressuscità, també creiem que gràcies a Jesús Déu s'endurà amb ell els qui han mort» (1Te 4,13-14).

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

¿Se acuerda de la fecha de su bautismo?

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Indicaba el Papa, en la catequesis del 5 de agosto pasado, que «la exhortación más bella que podemos dirigirnos recíprocamente es aquella de recordarnos siempre de nuestro bautismo». Con gracejo y cordialidad añadió: «Yo querría preguntaros: ¿Cuántos de vosotros os acordáis de la fecha de vuestro bautismo?». Para los que no la recordaran propuso: «Hoy tenéis una tarea para hacer en casa: preguntar a los padres, a los abuelos, y averiguar la fecha y no olvidarla nunca.»

En el día del Bautismo del Señor, de 2017, Francisco había subrayado que esta fiesta nos hace redescubrir el don y la belleza de ser un pueblo de bautizados «es decir, de pecadores —todos lo somos— de pecadores salvados por la gracia de Cristo, inseridos realmente,

por obra del Espíritu Santo, en la relación filial de Jesús con el Padre, acogidos en el seno de la madre Iglesia, hechos capaces de una fraternidad que no conoce confines ni barreras».

Dios nos ha llamado a ser parte de su familia, a vivir en cercanía con Él, a ser sus pregoneros, a dar razón de nuestra fe, de nuestra esperanza y de nuestro amor, a comunicar el sentido y la razón de vida centrada en el Señor.

«Que la Virgen María nos ayude a todos los cristianos a conservar una conciencia siempre viva y agradecida de nuestro bautismo y a recorrer con fidelidad el camino inaugurado por este sacramento de nuestro renacimiento. Y siempre con humildad, docilidad y firmeza.»

Lectures de la missa diària i santoral

8. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [1Sa 1,1-8 / Sl 115 / Mc 1,14-20]. Sant Apol·linar, bisbe; sant Severí, abat; santa Gúdula (†712), vg., a Brussel·les; sant Pere Tomàs, bisbe (carmelità).

9. ■ Dimarts [1Sa 1,9-20 / Sl: 1Sa 2,1.4-5.6-7.8abcd / Mc 1, 21-28]. Sant Eulogi de Còrdova, prev. i mr. (859) mossàrab. Sants Julià i Basilissa, esposos mrs.; sant Andreu Corsini, bisbe (carmelità); santa Marciana, vg. i mr.

10. ■ Dimecres [1Sa 3,1-10.19-20 / Sl 39 / Mc 1,29-39]. Sant Agató, papa (sicilià, 678-681); sant Pere Ursèol, monjo de Sant Miquel de Cuixà; beat Gregori X, papa (1271-1276).

11. ■ Dijous [1Sa 4,1-11 / Sl 43 / Mc 1,40-45]. Sant Higiní, papa (grec, 138-142) i mr.; sant Salvi, bisbe i mr.; santa Hortènsia, vg.; beats Gonçal d'Amarante i Bernat Scammacca, prev. dominicans; beata Anna M. Janer, fundadora de les Germanes de la Sagrada Família d'Urgell.

12. ■ Divendres [1Sa 8,4-7.10-22a / Sl 88 / Mc 2,1-12]. Sant Arcadi, mr.; sant Alfred, monjo, patró de l'amistat; sant Nazari, monjo; santa Tatiana, mr.; sant Martí de Lleó, prev.; sant Victorià, bisbe; sant Antoni-Maria Pucci, prev. servita; santa Cesarina, vg.; sant Bernat de Corleone, rel. caputxí; beat Pere-Francesc Jamet, prev.

13. ■ Dissabte [1Sa 9,1-4.10b.17-19;10,1a / Sl 20 / Mc 2,13-17]. Sant Hilari (†367), bisbe de Poitiers i doctor de l'Església. Sant Gumersind, mr.; santa Verònica de Benascol, vg.

14. ■ † Diumenge vinent, II de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [1Sa 3,1.3b-10.19 / Sl 39 / 1Co 6,13c-15a.17-20 / Jn 1,35-42]. Sant Joan de Ribera, bisbe de València; sant Fèlix de Nola, prev.; sant Malaquies, profeta (s. V aC); sta. Macrina; beat Pere Donders, prev. redemptorista.

EL BAPTISME DEL SENYOR

COMENTARI

Lectura del llibre d'Isaïes (Is 55,1-11)

Això diu el Senyor: «Oh tots els assedegats, veniu a l'aigua, veniu els qui no teniu diners, compreu i mengeu, compreu llet i vi sense diners, sense pagar res. ¿Per què perdeu els diners comprant un pa que no alimenta, i malgasteu els vostres guanys en menjar que no satisfan? Escolteu bé, i tastareu cosa bona, i us delectareu assaborint el bo i millor. Estigueu atents, veniu a mi, i us saciareu de vida. Pactaré amb vosaltres una aliança eterna, els favors irrevocables promesos a David. Vaig fer-lo testimoni davant els pobles, sobirà i legislador de nacions. Cridaràs una nació que tu no coneixies, i aquesta nació, sense conèixer-te, vindrà corrents, buscant el Senyor el teu Déu, el Sant d'Israel, que t'ha honorat.

Cerqueu el Senyor, ara que es deixa trobar, invoqueu-lo ara que és a prop. Que els injustos abandonin els seus camins, i els homes malèfics, els seus propòsits; que es converteixin al Senyor i ell se n'apiadarà d'ells, que tornin al nostre Déu, tan generós a perdonar. Perquè els meus pensaments no són els vostres, i els vostres camins no són els meus, diu l'oracle del Senyor. Els meus camins i els meus pensaments estan per damunt dels vostres tant com la distància del cel a la terra.

Així com la pluja i la neu cauen del cel i no hi tornen, sinó que amaren la terra, la fecunden i la fan germinar, fins que dona el gra per a la sembra i el pa per a menjar, així serà la paraula que surt dels meus llavis: no tornarà infecunda sense haver fet el que jo volia i haver complert la missió que jo li havia confiat».

Salm responsorial (Is 12,2-6)

R. *Cantant de goig sortirem a buscar l'aigua / de les fonts de salvació.*

El Senyor és el Déu que em salva, / confio, no m'espan-to. / D'ell em ve la força i el triomf, / és ell qui m'ha salvat. R.

Cantant de goig sortirem a buscar l'aigua / de les fonts de salvació. / Enaltiu el Senyor, proclameu el seu nom, / feu conèixer entre els pobles les seves gestes. / Recordeu que el seu nom és Excels. R.

Canteu al Senyor que ha fet coses gloriuses. / Que ho publiquin per tota la terra. / Poble de Sió, aclama'l ple de goig, / perquè el Sant d'Israel és gran a la teva ciutat. R.

Lectura de la primera carta de sant Joan

(1Jn 5,1-9)

Estimats, tothom qui creu que Jesús és el Messies ha nascut de Déu, i no hi ha ningú que estimi el pare sense estimar els fills que han nascut d'ell. Si estimem Déu i complim els seus manaments, no hi ha dubte que estimem els fills de Déu, ja que estimar Déu vol dir guardar els seus manaments. I aquests manaments no són feixucs, perquè cada fill de Déu és un vencedor del món. La nostra fe és la victòria que ja ha vençut el món. ¿Qui venç el món, sinó el qui creu que Jesús és el fill de Déu? Ell, Jesucrist, ha vingut a complir la seva missió per l'aigua i per la sang; no per l'aigua solament, sinó per l'aigua i per la sang; i l'Esperit en dona testimoni, ja que l'Esperit és la veritat. Perquè són tres els qui donen testimoni: l'Esperit, l'aigua i la sang, i tots tres concorden. El testimoniatge dels homes, tot i que nosaltres l'acceptem, no es pot comparar amb el de Déu. Doncs bé, el testimoni que donen aquests tres és el de Déu a favor del seu Fill.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Marc

(Mc 1,7-11)

En aquell temps, Joan predicava així: «Després de mi ve el qui és més poderós que jo, tan poderós que no sóc digue ni d'ajupir-me a deslligar-li la corretja del calçat. Jo us he batejat només amb aigua; ell us batejarà amb l'Esperit Sant». Per aquells dies Jesús vingué des de Natzaret de Galilea, i Joan el batejà en el Jordà. A l'instant, quan sortia de l'aigua, veié que el cel s'esquinçava i que l'Esperit, com un colom, baixava cap a ell, i es va sentir una veu des del cel: «Ets el meu Fill, el meu estimat, en tu m'he complagut».

Lectura del libro de Isaías (Is 55,1-11)

Esto dice el Señor:

«Sedientos todos, acudid por agua; venid, también los que no tenéis dinero: comprad trigo y comed, venid y comprad, sin dinero y de balde, vino y leche. ¿Por qué gastar dinero en lo que no alimenta y el salario en lo que no da hartura? Escuchadme atentos y comeréis bien, saborearéis platos sustanciosos. Inclinaid vuestro oído, venid a mí: escuchadme y viviréis. Sellaré con vosotros una alianza perpetua, las misericordias firmes hechas a David: lo hice mi testigo para los pueblos, guía y soberano de naciones. Tú llamarás a un pueblo desconocido, un pueblo que no te conocía correrá hacia ti; porque el Señor tu Dios, el Santo de Israel te glorifica.

Buscad al Señor mientras se deja encontrar, invocadlo mientras está cerca. Que el malvado abandone su camino, y el malhechor sus planes; que se convierta al Señor, y él tendrá piedad, a nuestro Dios, que es rico en perdón. Porque mis planes no son vuestros planes, vuestros caminos no son mis caminos —oráculo del Señor—. Cuanto dista el cielo de la tierra, así distan mis caminos de los vuestros, y mis planes de vuestros planes.

Como bajan la lluvia y la nieve desde el cielo, y no vuelven allá sino después de empapar la tierra, de fecundarla y hacerla germinar, para que dé semilla al sembrador y pan al que come, así será mi palabra que sale de mi boca: no volverá a mí vacía, sino que cumplirá mi deseo y llevará a cabo mi encargo».

Salm responsorial (Is 12,2-6)

R. *Sacaréis aguas con gozo de las fuentes de la salvación.*

«Él es mi Dios y Salvador: / confiaré y no temeré, / porque mi fuerza y mi poder es el Señor, / él fue mi salvación». / Y sacaréis aguas con gozo / de las fuentes de la salvación. R.

«Dad gracias al Señor, / invocad su nombre, / contad a los pueblos sus hazañas, / proclamad que su nombre es excelso». R.

Tañed para el Señor, que hizo proezas, / anunciadlas a toda la tierra; / gritad jubilosos, habitantes de Sión, / porque es grande en medio de ti el Santo de Israel. R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Juan

(1Jn 5,1-9)

Queridos hermanos: Todo el que cree que Jesús es el Cristo ha nacido de Dios; y todo el que ama al que da el ser ama también al que ha nacido de él. En esto conocemos que amamos a los hijos de Dios: si amamos a Dios y cumplimos sus mandamientos. Pues en esto consiste el amor de Dios: en que guardemos sus mandamientos. Y sus mandamientos no son pesados, pues todo lo que ha nacido de Dios vence al mundo. Y lo que ha conseguido la victoria sobre el mundo es nuestra fe. ¿Quién es el que vence al mundo sino el que cree que Jesús es el Hijo de Dios? Este es el que vino por el agua y la sangre: Jesucristo. No sólo en el agua, sino en el agua y en la sangre; y el Espíritu es quien da testimonio, porque el Espíritu es la verdad. Porque tres son los que dan testimonio: el Espíritu, el agua y la sangre, y el testimonio de los tres es único. Si aceptamos el testimonio humano, mayor es el testimonio de Dios. Pues este es el testimonio de Dios, que ha dado testimonio acerca de su Hijo.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Marcos

(Mc 1,7-11)

En aquel tiempo, proclamaba Juan: «Detrás de mí viene el que es más fuerte que yo y no merezco agacharme para desatarle la correa de sus sandalias. Yo os he bautizado con agua, pero él os bautizará con Espíritu Santo». Y sucedió que por aquellos días llegó Jesús desde Natzaret de Galilea y fue bautizado por Juan en el Jordán. Apenas salió del agua, vio rasgarse los cielos y al Espíritu que bajaba hacia él como una paloma. Se oyó una voz desde los cielos: «Tú eres mi Hijo amado, en ti me complazco».

Passà fent el bé

P. JAUME SIDERA, claretià

Jesús, tot un home amb els seus 30 anys ja fets, surt de Natzaret i es posa a la fila de les persones disposades a començar una vida nova amb el baptisme de Joan.

Aquest acte de Jesús, respectuós amb la gent i amb el Baptista, atreu la benedicció del Pare que proclama: «Ets el meu fill estimat: estic content de tu.»

L'Esperit, que feia segles que no parlava pels profetes, esquinça el silenci i es posa damunt Jesús com ho faria un colom i l'ungeix com a Messies, Crist o Ungit. És rei. I sacerdot: el fill estimat evoca la figura d'Isaac que s'ofereix per nosaltres. I profeta que proclamarà l'amor del Pare a tothom. I el proclamarà adoptant la forma del servent humil i generós i actuant no pas per violència sinó amb profund respecte a cada persona. No esclafarà la canya esberlada i mantindrà viva la flama a punt d'apagar-se. Obrirà els ulls als cecs, tornarà la llibertat als presos. Salvarà tot el que es pot salvar.

Sant Pere ho explicà bellament al centurió Corneli resumint amb poques paraules la vida i activitat de Jesús. Ungit per l'Esperit Sant i ple de la seva força salvadora, passà fent el bé i guarint tots els qui es trobaven sota el domini del diable, perquè Déu era amb Ell.

Pensem en el nostre baptisme: hi vàrem ser ungs amb l'oli que ens féu reis, sacerdots i profetes. Hi vam ser cristianats amb Jesús, el primer Crist-Ungit. El cristià més humil té la dignitat reial, sacerdotal i profètica, amb capacitat d'actualitzar la presència de Jesús. I ho fa quan, com ell, passa pel món fent el bé.

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Aquest dissabte 6 de gener, a les 12 h. Missa a la Catedral.

Del diumenge 7 al dissabte 13. Pràctica els Exercicis espirituals amb els bisbes de la Conferència Episcopal Espanyola a Madrid.

Visita Pastoral

Diumenge 14, a les 12.15 h. Missa Estacional a la parròquia de la Mare de Déu de Montserrat de Terrassa.

Notícies

Cantada de nadales de les escoles diocesanes i parroquials. El dimecres 13 de desembre, els alumnes de 3r de Primària de les escoles diocesanes i parroquials varen fer una cantada de Na-

dales a la parròquia de Sant Cristòfor de Terrassa, titular de l'Escola Ramon Pont. L'acte va ser preparat pels professors de música.

Missa amb voluntaris de Càritas de Sabadell. El dimecres 13 de desembre, Mons. Saiz Meneses presidí la Missa per als voluntaris de Càritas dels dos arxiprestats de Sabadell a la parròquia de Sant Quirze i Santa Julita de Sant Quirze del Vallès.

Trobada de Nadal de l'Hospitalitat de Lourdes. El diumenge 17 de desembre, al migdia, Mons. Saiz Meneses participà a Barcelona en la trobada de Nadal amb l'Hospitalitat de Lourdes de les diò-

cesis de Barcelona, Terrassa i Sant Feliu de Llobregat.

Mons. Saiz Meneses presideix el dinar de Nadal de Càritas. El dilluns 18 de desembre, Mons. Saiz Meneses presidí el dinar de Nadal de Càritas a la seu central de Sabadell. Hi varen participar voluntaris i treballadors de Càritas presents a Terrassa, Sabadell, Collserola i el Vallès Oriental, així com usuaris del Centre Sara i de pisos socials.

Felicitaçió de Nadal a la Cúria. El dimarts 19 de desembre, al migdia, tingué lloc l'acte de felicitació del Nadal a la Cúria Diocesana, presidit per Mons. Saiz Meneses, Bisbe de Terrassa, acompanyat per Mons. Salvador Cristau, Bisbe auxiliar.

En la pau de Crist

La Gna. Concepció Codesal Calvo, agustina missionera, morí a Terrassa el 14 de desembre de 2017 a l'edat de 84 anys i 62 anys de professió religiosa.

Agenda

Adoració nocturna. Parròquia de Sant Joan Baptista de Matadepera. De les 20 h del divendres 19 a les 9 h del dissabte 20 de gener.

Calendari litúrgic de l'any 2018

- Baptisme del Senyor: 7 de gener
- Dimecres de Cendra: 14 de febrer
- Diumenge I de Quaresma: 18 de febrer
- Diumenge de Rams: 25 de març
- Diumenge de Pasqua: 1 d'abril
- Ascensió del Senyor: 13 de maig
- Pentecosta: 20 de maig
- Santíssima Trinitat: 27 de maig
- Corpus Christi: 3 de juny
- Diumenge I d'Advent: 2 de desembre
- Nadal: 25 de desembre

REMAD MAR ADENTRO

A orillas del Jordán

Betania de Transjordania es el enclave bíblico más importante del actual Reino de Jordania. Se encuentra a nueve kilómetros al norte del Mar Muerto, en la orilla este del río Jordán. Allí se estableció Juan Bautista y allí Jesús fue bautizado.

El Señor también oró allí y reunió a sus primeros discípulos. Este lugar ha sido visitado por san Juan Pablo II, por Benedicto XVI y también por el papa Francisco en sus respectivas peregrinaciones a Tierra Santa. De la misma manera, en nuestras peregrinaciones diocesanas a Tierra Santa hemos tenido la ocasión de acercarnos a este santo lugar para renovar nuestra consagración bautismal. Recuerdo la emoción que embargaba a los peregrinos en la Liturgia de la Palabra y, especialmente, cuando repetíamos el gesto de derramar agua sobre

sus cabezas en el mismo río Jordán, en el lugar aproximado en que Jesús recibió aquel bautismo de conversión de manos de Juan.

La figura y el mensaje del Bautista debieron causar un impacto extraordinario en el pueblo de Israel en aquel momento de tanta expectación. Por eso acudía mucha gente de Judea y de Jerusalén, para confesar sus pecados y recibir el bautismo de Juan. El relato de san Marcos nos presenta a Jesús, que llega desde Nazaret de Galilea. De esta manera termina la etapa de su vida oculta y se inaugura su misión a Israel. A través de este gesto se hace solidario de los pecadores aunque él de hecho no necesita purificación alguna. Cuando sale del agua se rasga el cielo y baja el Espíritu sobre él, y resuena desde el cielo la voz del Padre celestial que lo pro-

clama como su hijo predilecto y testimonia públicamente su misión salvífica universal. A partir de aquí Jesús comienza su vida pública.

La expresión «rasgarse el cielo» es una imagen simbólica, una manera bíblica de decir que Dios entra en comunicación con el hombre, que se unen el cielo y la tierra; es un signo de intercomunicación con Dios que se realiza en Cristo, porque en su persona se establece la comunicación definitiva entre Dios y el ser humano. El bautismo que Jesús instituye, en el agua y el Espíritu Santo, significa un nuevo nacimiento, una nueva vida. Por el Bautismo somos liberados del pecado y constituidos como hijos de Dios, miembros de Cristo, incorporados a la Iglesia y partícipes de su misión. La vida cristiana comienza en el sacramento del Bautismo. El cristiano recibe en el Bautismo una vocación a la santidad y a la misión, una llamada a vivir plenamente su condición de hijo de Dios y a ser testigo de

Jesucristo en el mundo. Por eso, celebrar hoy la fiesta del Bautismo del Señor nos lleva a ser muy conscientes de su sacrificio redentor por el que hemos sido salvados así como de nuestro compromiso de conversión y testimonio, que tenemos que renovar y proclamar.

La santidad es el desarrollo pleno de nuestra realidad de hijos de Dios. Es gracia de Dios, don suyo, vida nueva que nos ofrece continuamente para poder llegar a esa meta. La respuesta por nuestra parte ha de ser de confianza, de deseo, de colaboración, de correspondencia generosa desde nuestra libertad. La misión evangelizadora tiene que propiciar una renovación profunda, una auténtica transformación de cada persona y de toda la humanidad, porque Cristo ha venido para hacer nuevas todas las cosas.

Ojalá que nuestro testimonio llegue a «rasgar», a vencer las dificultades y prejuicios, y transmitiendo la alegría y la belleza de la vida cristiana, ayude a los demás a encontrarse con Dios. Este es mi deseo en la fiesta del Bautismo del Señor.

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Obispo de Terrassa